ตะวันตกต้องใช้วีการหลายรูปแบบในการค้นหาความจริงและใช้เป็นแนวทางในการเข้าถึงเป้าหมายแห่งชีวิต ในที่สุดก็สรุปลงด้วยการเน้นการศึกษาแบบแยกส่วน ซึ่งเรียกว่าเป็นวิธีการแบบวิทยาศาสตร์บ้าง วิธีการแบบเจาะลึกบ้างวิธีการศึกษาแบบจำกัดเฉพาะเรื่องบ้าง เป็นต้น

เนื่องจากอารยธรรมตะวันตก เป็นอารยธรรมที่ส่งเสริมให้มีการกระทำตามอำนาจ "กิเลส" ของคนมากที่สุดโดยเฉพาะกิเลสขั้นพื้นฐาน คือ ความโลภ ความต้องการ ความโกรธ และความลุ่มหลงมัวเมา จึงเป็นอารยธรรมที่ได้รับการตอบรับจากผู้คนในโลกนี้อย่างรวดเร็ว แนวคิดหลายอย่าง ที่มีรากฐานจากอารยธรรมตะวันตก จึงแพร่หลายๆไปอย่างรวดเร็ว จนเกิดปรากฏการณ์ทางสังคมที่เรียกว่า "Cultural Dominance" (ความมีอิทธิพลหรือการครอบงำทางวัฒนธรรม) ซึ่งปรากฏการณ์นี้ไม่เว้นแม้กระทั่วในแวดวงกระบวนการศึกษาทางวิชาการในยุคปัจจุบัน

ผลิตผลจากอารยธรรมตะวันตกที่มีอิทธิพลครอบงำเหนือชีวิตผู้คนทั่วโลกจนกระทั่งกลายเป็นกระบวนการโลกาภิวัตน์ที่สำคัญ (Globalization) คือ ลัทธิทุนนิยม ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ลัทธิสิทธิมนุษยชน การแต่งงานรูปแบบใหม่โดยการทดลองอยู่กันก่อน การแข่งขันทางธุรกิจ การสื่อสารไร้พรมแดน ความเป็นใหญ่ของเสื่อสารมวลชนทุกประเภทและการแข่งขันกันทางด้านการทหาร และการแข่งขันทางการศึกษา เป็นต้น กระบวนการเหล่านี้นับวันจะมีพลังมากยิ่งขึ้น และแผ่อิทธิพลไปถึงกลุ่มชนทั่วทุกซอกทุกมุมของโลก ขณะเดียวกันก็กำลังบั่นทอนอิทธิพลของอารยธรรมแบบตะวันออกให้น้อยลงทุกขณะ ดังตัวอย่างการกลืนกลายองค์ความรู้ที่ภูมิปัญญาชาวบ้านในมิติต่างๆ ในสังคมไทยเกือบหมดสิ้นจากสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ความรู้ที่มีการจัดตั้งโดยกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพล ซึ่งได้รับแนวคิดและรูปแบบการศึกษาจากอารยธรรมตะวันตก (เช่น การแพทย์ แผนไทยสมัยใหม่ที่มองข้ามแพทย์แผนโบราณของไทยมาโดยตลอด วัฒนธรรมการชอบรับประทานแบบตะวันตก การแบ่งช่วงชั้นทางสังคมอย่างรุนแรง ฯลฯ)

2. ลักษณะการแสวงหาความรู้ทางสังคมศาสตร์ : กระบวนการวิจัยและการวัดผล

2.1 ประสบการณ์ : แห่งความรู้ที่สำคัญของมนุษย์ความรู้ทางสังคมศาสตร์ในยุคแรกๆ ได้มาจากประสบการณ์ของผู้บอกเล่า ประสบการณ์เป็นทั้งประสบการณ์จริงส่วนตัวและประสบการณ์ผ่านผู้บอกเล่าต่อๆ กันมา ประสบการณ์อย่างหลังคือข้อบันทึกเรื่องราวของผู้ได้เห็นได้ยินและได้ทำมาก่อน และเผยแพร่สืบต่อกันมา ถึงเรื่องราวที่ได้เห็นได้ยินและได้ทำ รวมทั้งผลที่เกิดขึ้น ประสบการณ์ในยุคสมัยหนึ่งย่อมจะแตกต่างกับยุคสมัยต่อมา และหมู่มนุษย์ที่อยู่ในยุคสมัยเดียวกัน หากอยู่คนละแห่งที่มีบริบททางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ย่อมมีประสบการณ์แตกต่างกัน ข้อมูลที่บันทึกไว้ก็อาจจะไม่เหมือนกับที่อื่นๆ ดังนั้น ประสบการณ์ทางสังคมและ